

תלמודו בידו

דף כד עמוד א

- א] כמה פסוקים יקרא קודם שיפסיק למתורגמן ?
- ב] האם מותר לדלג בקריאת התורה ובנביא ?
- ג] מה תקנו חכמים למפטיר בנביא, ומדוע ?
- ד] האם קטן ופוחח עולים לתורה, או מוציאים את הרבים בדבר שבקדושה ?
- ה] האם סומא פורס על שמע ?

- א] בתורה: קורא פסוק אחד ומפסיק, כדי שלא יטעה המתורגמן המתרגם בעל פה. בנביא: שלשה פסוקים. אך אם היו בשלשה ענינים שונים, קורא אחד אחד.
- ב] בתורה: בענין אחד מדלג [וכן הכהן הגדול ביום הכפורים היה מדלג מאחרי מות לאמור]. בשני ענינים אינו מדלג, כי אין לבו של השומע מיושב לשמוע. בנביא: באותו נביא מדלג מענין לענין. תרי עשר נחשב לנביא אחד, אך לא ידלג למפרע. - במקום שמותר לדלג, דוקא בתנאי שיספיק לגלול הספר קודם שישלים המתורגמן.
- ג] תקנה: פורס על שמע [לומר קדיש וברכו], ועובר לפני התיבה להוציא את הציבור בקדושה. ואם המפטיר בנביא הוא קטן, אביו או רבו עוברים לפני התיבה בשבילו. הטעם: לרב פפא, הואיל ואין זה כבוד לאדם להפטיר בנביא, תקנו דברים אלו לכבוד. לרבה, במקום שהש"ץ מקבל שכר על תפילתו, עלול המפטיר שרגיל לעשות בחינם לריב עמו, לכן תקנו שהמפטיר עצמו יהיה החזן.
- ד] קטן: עולה לתורה, אבל אינו מוציא את הרבים בקדיש, ברכו וקדושה. ואינו נושא כפיו. פוחח [וחף]: מוציא את הרבים בקדיש וברכו [ושהרי מחוייב בכרכה], ונעשה מתורגמן. אך אינו קורא בתורה, ולא יעבור לפני התיבה ולא ישא כפיו, שגנאי הוא לציבור.
- ה] ר' יהודה: הנולד סומא אינו פורס על שמע, כיון שאינו מברך ברכת "יוצר המאורות". חכמים: פורס על שמע, שהרי יש לו הנאה מהמאורות בכך שאחרים מצילים אותו.